

عنوان مقاله:

تبیین نقش محتوای فتوت نامه ها در تعالی ساحت اخلاقی هنر ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشهای میان رشته ای زبان و ادبیات فارسی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علیرضا باوندیان - استادیار دانشکده هنر دانشگاه نیشابور

هادی فرهنگدوست - کارشناس ارشد معماری اسلامی، دانشکده هنر و معماری اسلامی، دانشگاه بین المللی امام رضا ع، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

فتوت، آیینی در ایران باستان بود که پس از امتزاج با آموزه های اسلامی، معانی ژرف تری یافت. فتوت نامه ها- همچون اسنادی میان رشته ای- روش های آمیختن هنر را با اخلاق به هنرآموزان- با بلاغتی خاص- می آموخت. این پژوهش با هدف تبیین کارکرد فتوت نامه ها در اعتلای اخلاق حرفه ای در هنر ایران انجام شده است. بدین منظور، با روش کیفی، و با استفاده از برداشت میان رشته ای از متن فتوت نامه ها، اشتراک محتوا و روش آنها را با سنت معنوی هنر ایرانی بررسی تطبیقی کرده است. ضرورت باز نگری در مفاهیم فتوت نامه ها، روشن می سازد که با روشمندی امکان استفاده ترویجی از محتوی آنها در هنر معاصرو وجود دارد. یکی از مهمترین نتایج چنین امری، حفظ سویه و ریشه های فرهنگ و تمدن اصیل ایرانی- اسلامی مندرج در فتوت نامه ها در سطح عموم، و ارتقاء جایگاه هنر و هنرمندان از طریق تاسی به هویت و اخلاق حرفه ای است. افزون بر جوه محتوای اخلاقی فتوت نامه ها می توان به غنای ادبی بلاغی آنان هم اشاره کرد که این خود در تثبیت و تحکیم مضامین آنها بسی قابل توجه بوده است؛ و نماد پیوند راهبردی هنر ایران و ادبیات فارسی به منزله کلید ورود به گنجینه های هنر این سرزمین است.

کلمات کلیدی:

هنر، ادبیات فارسی، سنت گرایی، فتوت نامه، اخلاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1458818>

